

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΗ, ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ

ΕΥΝΟΥΧΟΥΣ

ΑΕΝΑΟΝ 2015

Εισαγωγή

Οι ευνούχοι είναι μια ομάδα ανθρώπων με περιέργους ρόλους. Μελέτες και αναφορές έχουν γίνει σπάνια γι' αυτούς. Ίσως γιατί για να μιλήσεις γι' αυτούς πρέπει να μιλήσεις αναγκαστικά για απόκρυφα ανατομικά μέρη που «οι φαιά φέροντες και τα φαιά φρονούντες» καταδικάζουν ως αναίσχυντα. Αναφέρομαι για την λέξη «αρχίδια» που ελάχιστοι τολμούν να εκστομίσουν. Οι πάντες γράφουν τους άλλους εκεί αλλά αποφεύγουν να τα αναφέρουν.

Δεν υπάρχει χυδαία γλώσσα αν το μυαλό του ακροατή δεν κάνει χυδαίες σκέψεις.

Ο παραπλανητικός τίτλος αυτής της δημοσίευσης είναι μια φράση των καθημερινών συναλλαγών. Όλοι ζητούν μείωση τιμών με τη φράση «κόψε κάτι». Στους ευνούχους το «κάτι» αυτό εκοβeto και τους καθιστούσε ανίκανους σεξουαλικά και ικανοτάτους στο τραγούδι. Πριν εφευρεθεί το ραδιόφωνο υπήρχαν οι ραδιουργίες, ένας άλλος τομέας στο οποίο οι ευνούχοι διέπρεψαν.

Η αφαίρεση ή η αδρανοποίηση των όρχεων λέγεται ευνουχισμός. Το υπογλώσσιο #83 [«ΟΡΧΕΙΣ»](#) είναι χρήσιμη πηγή για τους όρχεις. Το συνιστώ ανεπιφύλακτα.

Όσοι φορούν ακόμα τις παρωπίδες της προκατάληψης και θεωρούν ότι το άκουσμα ή το διάβασμα χυδαίων λέξεων τους ενοχλεί, να σταματήσουν τώρα την ανάγνωση.

Σημασία:

Ανίκανος σεξουαλικά άνδρας , φύλακας σε χαρέμι ή βασιλικούς κοιτώνες. Περισσότερα στο υπογλώσσιο [#83](#) όρχεις

1. άντρας από τον οποίο έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί οι όρχεις, όταν αυτός βρισκόταν στην προεφηβική ηλικία. || (ειδικότ.) ευνουχισμένος άντρας που υπηρέτούσε ως φύλακας χαρεμιού.

2. (μτφ.) μειωτικός χαρακτηρισμός ανθρώπου που έχει χάσει το δυναμισμό του.

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής

Αυτός που έχει στειρωθεί είτε μέσω της απομάκρυνσης των όρχεων είτε μέσω της απομάκρυνσης του πέους, είτε μέσω άλλης διαδικασίας, σταματώντας το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής της ορμόνης τεστοστερόνης, ονομάζεται ευνούχος.

Εγκυκλοπαίδεια Britannica

Αντίθετο

Βαρβάτος.

Σημασία

βαρβάτος -η -ο :

1. (για αρσ. ζώο) που δεν είναι ευνουχισμένος: Βαρβάτο άλογο. ~ ταύρος. || (μτφ.): βαρβάτος άντρας, εύρωστος, στιβαρός· νταβραντισμένος. 2. που έχει ιδιαίτερες ικανότητες, γνώσεις, που ξεχωρίζει σε κάποιο επάγγελμα, τέχνη, επιστήμη: βαρβάτος δικηγόρος / επιστήμονας / επιχειρηματίας. 3. για να δηλώσουμε μεγάλο μέγεθος, ένταση κ.ά.: Βαρβάτη περιουσία, μεγάλη, τρανταχτή, βαρβάτος καβγάς, ζωηρός, δυνατός. Δίνω εξετάσεις σ' ένα βαρβάτο μάθημα, που απαιτεί μεγάλη προσπάθεια, δύσκολο. Βαρβάτη δουλειά / επιχείρηση, πολύ αποδοτική.

Κυριολεκτικά σημαίνει γενειοφόρος* κατ' επέκταση δε είναι ο ένορχις**, ο άντρας μ' αρχίδια.

Προσοχή το "αρχίδια-άντρας" έχει τελείως αντίθετη σημασία. Το "αρχίδια" είναι συνώνυμο του "πράγμα κακής ποιότητας" και ένα ακόμα παράδειγμα της δίσημης χρήσης πολυτίμων και ευμόρφων οργάνων. πβλ. Τι κώλος! Τι κωλάρα! (θαυμασμός) και "τα έκανε κώλος" (απέχθεια). Ανάλογα με το αιδόιο, το μουνί.

*)Τα [γένια](#), η γενειάδα, barba στα Λατινικά, ήταν πάντα αντικείμενο σεβασμού και ο βαρβάτος = σεβάσμιος , εξ ου και το μπάρμπας.

***)ένορχις ο διαθέτων όρχεις. Άσχετο με την ενορχήστρωση.

Ετυμολογία του «βαρβάτος»:

[ελνστ. βαρβάτος < λατ. barbatus ` αυτός που έχει γένια (barba)' (δηλ. όχι ευνούχος)].

Παράγωγα

Μπάρμπας ο εκ μητρός θείος , αξιολύβαστο πρόσωπο, επειδή έχει γένια. Σήμερα έχει μάλλον υποτιμητικό χαρακτήρα. Δηλώνει τον χοντρό επαρχιώτη. Ως πρώτο

συνθετικό μαζί με κάποιο κύριο όνομα δίνει συχνά επώνυμα, όπως Μπαρμπαγιώργος, Μπαρμαγιάννης που κάποτε εξελληνίζονται σε Βαρβαγιαννης, Βαρβέρης αντί μπαρμπέρης : κουρέας, αυτός που ξυρίζει τα γένια.

αζούλιγος

Στο Ποντικό ιδίωμα ο **αζούλιγος** είναι ο μη θλιβίας, κατά συνέπεια ο ένορχις, ο βαρβάτος.

Πβλ. Φράση:

Ήμον αζούλιγον γαρκόν.

Σαν βαρβάτο βόδι δηλ. ταύρος. Τό άζουλιγος από τό ζουλίζω (πβ. Κορ. Άτ. Β, 145) θλίβω, συμπιέζω, ευνουχίζω. Έπί του ορμητικού και ατίθασου νέου.

Στο μεγαλύτερο ποσοστό τα βόδια ευνουχίζονται προκειμένου να χάσουν την ορμή και επιθετικότητα που διαθέτουν ως ταύροι. Μετά ηρεμούν, τιθασεύονται, αποβλακώνονται και γίνονται καματερά. πβλ. Την ύβρη «βρε βόδι!»

Βλακώδης η ετυμολογία (Μπαμπινιώτης και άλλοι) του ρήματος τραβώ από το ανύπαρκτο ταύρω < ταύρος. Ο ταύρος είναι άγριος για να δεχθεί ζυγό και να γίνει ζώο έλξης.

Πβλ. Παροιμία

α. Έγέννεσεν το βουδ', κ' έποϊκεν γαρκόν.

(Τραπεζούντος).

Γαρκόν ο μόσχος. Έπι των άνακοινοϋντων ως σπουδαίαν και ένδιαφέρουσαν, είδησιν άσημαντον.

Νικόλαος Πολίτης, Παροιμίες - Τόμος Γ'

Ξενογλωσσα

Λατινικά: castrato

Ιταλικά: castrato, eunuco

Γαλλικά: eunuque

Αγγλικά: eunuch

Τουρκικά: hadim

Εγκυκλοπαιδικά

- Λόγοι ευνουχισμού: φύλαξη γυναικών από ακίνδυνους άνδρες, περιορισμός από αξιώματα, βελτίωση της φωνής, αποχή από τους πειρασμούς της σάρκας και αφοσίωση στα θεία.
- Οι ευνούχοι έχαναν τα γένια τους, αποκτούσαν θηλυπρεπή εμφάνιση και λεπτότερη φωνή.

Είδη ευνούχων:

- οι σπάδωνες,
- οι θλιβίαι και
- οι εκτομίας.¹

Οι **σπάδωνες** ήταν εκείνοι που γεννήθηκαν έτσι, χωρίς δηλαδή δίδυμα (όρχεις) και παιδογόνο μόριο, τον καυλό, Πάντως η λέξη προέρχεται από το **σπάω** και δεν προδίδει εκ γενετής πάθηση, αλλά μάλλον παρεπόμενη ενεργεία.

*σπάδων, -ωνος και -οντος, ὁ *εὐνούχος, ἐκτομίας*,
196.391-392 [416-417]*

Ο εκτομίας είναι μεν ευνούχος αλλά μουνουχισθείς κατά διαφέροντα τρόπο από τον σπάδωνα. Βλ. παρακάτω

Οι **θλιβίαι** ήταν εκείνοι των οποίων τα παιδογόνα μόρια έθλιψαν και έσφίξαν οι γονείς τους όταν ήταν νήπια και με το σφίξιμο αχρηστεύθηκαν προς τεκνογονία.

Οι **εκτομίας** ήταν εκείνοι πού έκοψαν τα γεννητικά τους όργανα με μαχαίρι ή με άλλο τρόπο και άλλο εργαλείο. Από τους εκτομίες, άλλοι έκοβαν και τα δίδυμα και τον καυλό με αποτέλεσμα να μην μπορούν καθόλου να συνουσιαστούν ενώ κά-ποιοι άλλοι έκοβαν μόνο τα γόνιμα μόρια, δηλαδή τα δίδυμα, με αποτέλεσμα να συνευρίσκονται ερωτικά, όχι όμως και να τεκνοποιούν. Στους εκτομίες συμπερι-λαμβάνονταν και οι **κανστράτοι**,

Οι ευνούχοι ζουν περισσότερο

Σε αυτό το συμπέρασμα κατέληξε κορεατική έρευνα για τους ευνούχους άνδρες : ζουν περισσότερα χρόνια ζωής από τους φυσιολογικούς.

Ο γράφων δεν εγγυάται την επιτυχία αυτής της μεθόδου και δεν την συνιστά με κανένα τρόπο. Λίγα χρόνια και καλά!

Οι ευνουχισμένοι άνδρες ζουν αρκετά περισσότερο -έως και 20 χρόνια- από τους άνδρες που διατηρούν σώα τα γεννητικά όργανά τους. Σε αυτή τη διαπίστωση κατέληξε μία νέα ασυνήθιστη κορεατική έρευνα, η οποία ανέτρεξε στα ιστορικά αρχεία της χώρας τους και βρήκε ότι οι ευνούχοι που ζούσαν στην Κορέα πριν από αιώνες, είχαν σημαντικά μεγαλύτερο προσδόκιμο ζωής σε σχέση με τους υπόλοι-πους άνδρες

news247 Σεπτέμβριος 25 2012 10:53

Η πρώτη αναφορά για ευνούχους προέρχεται από την Ασσυριακή Αυτοκρατορία (850-622 πΧ.).

Στην Άπω ανατολή

οι ευνούχοι ήταν επίσης γνωστές φιγούρες και στην **περσική** και στην **αιγυπτιακή** αυλή.

Στην αρχαία **Κίνα** ο ευνουχισμός ήταν μια παραδοσιακή τιμωρία, αλλά και το μέ-σο για να αποκτήσει κάποιος εργασία στην αυτοκρατορική υπηρεσία. Στο τέλος της δυναστείας των Μινγκ υπήρχαν περίπου 70.000 ευνούχοι στο αυτοκρατορικό

¹ Από εδώ και ο τίτλος του δημοσιεύματος «κόψε κάτι»

παλάτι. Εκτός από τον αυτοκράτορα, οι ευνούχοι ήταν οι μόνοι που έμεναν κατά τη διάρκεια της νύχτας στο παλάτι. Η άνοδος των ευνούχων, ως υψηλόβαθμων δημοσίων υπαλλήλων, δικαιολογείται από το γεγονός ότι δεν μπορούσαν να αποκτήσουν απογόνους και γι' αυτό δεν υπήρχε φόβος να δημιουργήσουν δυναστείες.

Οι ευνούχοι ήταν, επίσης, γνωστοί στην **Ινδία** και σ' όλη την Ανατολή. Στην Ινδία οι Hijra ήταν ευνούχοι, που τους αφαιρούσαν και το πέος και τους όρχεις. Συνήθως ντύνονταν με σάρι ή ινδικό ένδυμα γυναικών και είχαν έντονα βαμμένο το πρόσωπό τους.

Στην Ρώμη

Στην Ρώμη, οι αυτοκράτορες περιστοιχίζονταν από τους ευνούχους για λειτουργίες όπως το μπάνιο, το κόψιμο των μαλλιών, την ενδυμασία και τις γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Στη Βυζαντινή αυτοκρατορική αυλή

Στη Βυζαντινή αυτοκρατορική αυλή, όμως, υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός ευνούχων που απασχολούνταν με τις οικιακές και τις διοικητικές λειτουργίες και ουσιαστικά ήταν οργανωμένοι ως μια ξεχωριστή ιεραρχία, που ακολουθούσε μια παράλληλη δική της πορεία. Οι ευνουχισμένοι σκλάβοι είχαν μεγάλη αξία και πωλούνταν και στην Ευρώπη και στην Ανατολή. Όταν οι Μουσουλμάνοι Άραβες κατέλαβαν περιοχές της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, απέκτησαν και τους ευνούχους από τους Ρωμαίους και μη γνωρίζοντας τι να τους κάνουν, τους έκαναν φύλακες των χαρεμιών.

© 2006: Ελευθερία Ξανθοπούλου [CASTRATI](#)

Οι αυτοκράτορες τούς περιέβαλλαν πάντα με την εμπιστοσύνη τους και τούς προωθούσαν σε ανώτατα αξιώματα τού κράτους. Μόνη, γι' αυτούς, απαγόρευση ήταν ή άνοδος στον αυτοκρατορικό θρόνο. Όμως, τις περισσότερες φορές, αυτοί ουσιαστικά κυβερνούσαν. Για τον λόγο αυτό πολλοί ευγενείς ευνούχιζαν το παιδιά τους, για να τους δοθεί η δυνατότητα να σταδιοδρομήσουν στην βασιλική Αυλή

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΤΕΧΥΧΟΣ 91 : Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗΣ : ΕΥΝΟΥΧΟΙ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ 91 132

Οποίος διέταζε τον ευνουχισμό πολίτη ή του δήμευαν την περιουσία ή εξορίζεται ή υφίσταται ταυτοπάθεια. Όρχις αντί όρχεως κατ το βιβλικόν «οφθαλμόν αντί οφθαλμού». Αν δούλευε στα ανάκτορα, απελύετο, πλήρωνε 720 νομίσματα και εξορίζονταν για 10 χρόνια. Ο ευνουχιστής υφίστατο παρόμοια τιμωρία αλλά επί πλέον τον κούρευαν και τον μαστίγωναν.

Επιφανείς ευνούχοι

Ἡ ἱστορία μᾶς ἐφύλαξε καὶ παραδείγματα, ἀν καὶ ὀλίγα, εὐνούχων ἐνδόξων κατὰ τὴν σωματικὴν καὶ κατὰ τὴν ψυχικὴν δύναμιν· τοιοῦτος ἐχρημάτισεν ὁ περιβόητος Ναρσῆς, στρατηγὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, ὅχι ὑποδέξερως τοῦ Βελισαρίου· τοιοῦτος, μετὰ τρεῖς ἑκατονταετηρίδας ὁ πολυμαθέστατος πατριάρχης Φώτιος. Παρατρέχω τὸν πολὺ ἀρχαιότερον καὶ πολὺ σοφώτερον τοῦ Φωτίου Ὠριγένην, ὅστις ἀμαύρωσε τὴν σοφίαν του, τολμήσας νὰ εὐνουχίσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν, διότι ἐξήγησε κακὰ τοῦ εὐαγγελίου (Ματθ. ιθ', 12) τὸ « Εἰσὶν » εὐνούχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν » οὐρανῶν ».

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΪΗΣ: ΑΤΑΚΤΑ

Ἡ ἐκκλησία επέτρεπε τον ευνουχισμό

Διότι το εἶπε ο ἴδιος ο Ἰησοῦς

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνούχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσὶν εὐνούχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνούχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

12 Διότι εἶναι εὐνούχοι, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν οὕτως ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς τῶν· καὶ εἶναι εὐνούχοι, οἱ ὅποιοι εὐνουχίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εἶναι εὐνούχοι, οἱ ὅποιοι εὐνούχισαν τὸν ἑαυτὸν τῶν διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖνος, ὅπου ἡμπορεῖ νὰ χωρέσῃ, ἄς χωρέσῃ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 19.ΣΤ 12

165 ΦΑΙΔΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ : ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ : ΤΟΜΟΣ ΣΤ. 19,20

162 ΦΑΙΔΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ : ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ : ΤΟΜΟΣ Δ Σ. 467

161 ΦΑΙΔΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ : ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ : ΤΟΜΟΣ

161 ΦΑΙΔΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ : ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ : ΤΟΜΟΣ 161 σ.300

ο πρῶτος καὶ κατὰ πολλοὺς μεγαλύτερος θεολόγος- φιλόσοφος στὴν ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ, ο Ὠριγένης, εὐνουχίστηκε γιὰ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σὲ ηλικία 25 ἐτῶν ! Καὶ δὲν ἦταν ὁ μόνος.. ο ἐπίσης μεγάλος χριστιανὸς θεολόγος Τερτυλλιανός, που μέσα ἀπὸ τὰ γραπτά του υποστηρίζει ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦταν εὐνούχος (;!), εὐνουχίστηκε καὶ ὁ ἴδιος, ὅπως ἐπίσης καὶ τουλάχιστον 2.000 μέλη μίας χριστιανικῆς ἀδελφότητος, ὀνόματι Λευκά Περιστερία, ἐν ἔτει 1930!

Κακὴ ὅμως φήμη εἶχαν οἱ εὐνούχοι στὶς λαϊκὲς μας μάζες. Ὁ Γεώργιος Κεδρηνός ἀναφέρει τὸ χαρακτηριστικὸ παροιμιώδες : «εἰ μὲν ἔχεις εὐνούχον φόνευσον, εἰ δ' οὐκ ἔχεις ἀγόρασον καὶ φόνευσον.»

Παιδικὸί φόβοι

Ὅταν εἴμαστε παιδιὰ συνηθίζαμε νὰ σπρώχνουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο με τὸν ἀγκῶνα, ὅταν βλέπαμε παπὰ, καὶ νὰ λέμε τὴν φράση «**Παπάς! Πιασ' τὰ ἀρχίδια σου**» . Θυμάμαι ὅτι μὴ δυο φορές οἱ παπάδες μας ἀκούσαν καὶ μας ἔκαναν δριμύτατες παρατηρήσεις. Ἦταν ἀραγε κατάλοιπο φόβου εὐνουχισμοῦ ἀπὸ ἀκούσματα διη-

γήσεων παπάδων που ευνούχιζαν παιδιά για τη βασιλεία των ουρανών ή για την χορωδία της εκκλησίας.

Ετυμολογία του «ευνούχος»

Από το αρχαίο ελληνικό ουσιαστικό η

ευνή

I

1. κρεβάτι, κλίνη, κοίτη, σε Όμηρο.· εύνῃς ἐπιβήμεναι, σε Ομήρου. Ιλιάδα.· ἐξ εύνῃς ἀναστᾶσα, στο ίδ. κ.λπ.
2. στρώμα, αντίθ. προς το λέχος (το πλαίσιο του κρεβατιού), σε Ομήρου Οδύσσεια.
3. εύναϊ Νυμφάων, η κατοικία τους, σε Ομήρου . Ιλιάδα.· λέγεται για ζώα, φωλιά ελαφιού, σε Όμηρο.· φωλιά λαγού, σε Ξενοφώντα.· φωλιά πουλιού, σε Σοφοκλή.
4. νυφικό κρεβάτι, νυφική, συζυγική κλίνη, σε Όμηρο. κ.λπ.
5. το τελευταίο κρεβάτι κάποιου, ο τάφος, σε Αισχύλο., Σοφοκλή.

II. πληθ., εύναϊ, πέτρες που χρησίμευαν ως άγκυρες στα Ομηρ. χρόνια και στα χρόνια του Ησιόδου: ρίχνονταν απ' την πλώρη κατά τη διάρκεια που η πρύμνη προσδενόταν στην ξηρά, ἐκ δ' εύνᾶς ἔβαλον κατὰ δεν πρυμνήσι' ἔδησαν, σε Όμηρ.

ευνούχος

αυτός που προσέχει τις συζυγικές κλίνες⁽⁴⁾. Κρεβάτι : συνουσία*. Ο ευνούχος επέβλεπε την δραστηριότητα του χαρεμιού, ενώ ο ίδιος παρέμενε αδρανής. Το καθήκον του θαλαμοφύλακα των βασιλικών κοιτώνων του είχε ανατεθεί κυρίως διότι είναι ακίνδυνος για μοιχείες.

(*) Πβλ. Τη φράση «αυτή κάνει καλό κρεβάτι» ήτοι συνουσιάζεται εντέχνως και απολαυστικώς.

Εικόνες

Ο Καστράτο του Αρκά

Ευνούχος χαρεμιού

Φράσεις

Μια σειρά από φράσεις της αργκό είναι εκ των πραγμάτων άνευ νοήματος για τους ευνούχους.

Για τον κατάλογο με λεπτομερή ερμηνεία, και παραπέμπω στο υπογλώσσιο «[όρχεις](#)».

Μη μου τα σπᾶς

[ενν. τα αρχίδια, τους όρχεις], δηλαδή μη με κάνεις σπάδωνα, μη με ευνουχίζεις. Συνήθως το ευνουχίζομαι έχει την έννοια παύω να είμαι παραγωγικός. Η αφαίρεση του λόγου είναι μεταφορικώς η κυριότερη μέθοδος ψυχολογικού ευνουχισμού. Αυτός που "**σου τα σπάει**" είναι ο ενοχλητικός, ο που δεν σου επιτρέπει μιλήσεις, να δημιουργήσεις, να κάνεις τη δουλειά σου, ο κατά νεολογισμό λεγόμενος **σπασαρχίδης**, ενίοτε δε λέγεται και λανθασμένα **σπαστικός**²

Παροιμίες

- **Εγώ του λεω [χαντούμης](#) είμαι και αυτός μου λέει πόσα παιδιά έχεις;**

Περι πλήρους ασυνεννοησίας ανάλογο του: - Καλημερα γέρο - Κουκκιά σπέρνω.

Ἐγὼ τὸν λίγω, εἶμαι εὐνούχος· αὐτὸς δὲ μ' ἱρωτάει, πόσα παιδιά ἔχω.—I told him I am an eunuch, and he asks me how many children I have :—To those who ask impertinent questions, and perpetually return to the charge, after being made distinctly to understand that their curiosity cannot be gratified.

² Όμως σπαστικός που είναι ο πάσχων από κάποια μορφή εγκεφαλικής παράλυσης (σπαστικά παιδιά, τετραπληγικά, παραπληγικά, ημιπληγικά).

- **Αφορμή ζητά ο σπασμένος πως πονεί η αρχιδαριά του.**
αρχιδαριά = το σύνολον των δύο όρχεων, πβλ. Συκωταριά, νεφραμιά κλπ.
- **Τι ξερει ο μπουρμάς εινα 'ναι ο χουρμάς**
Ανάλογη του: τι ξέρει ο γάιδaros από σφουγγάτο . Εδώ ο μπουρμάς είναι ευνουχισμένος χοίρος.
- **Αλλοίμονο στον αντρειωμένο σαν τον πιάσουν δυο σπασμένοι.**
Ανάλογη η αρχαία
Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο, τοὺς γὰρ Μιλωνίδας ἔφευγεν
Και
Κρειπτον οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα
9181. 193

Συνώνυμα

Αγένειος

Από το στερητικό α και γένια αυτός που δεν έχει γένια. Η πιο ήπια μορφή χαρακτηρισμού του ευνούχου. Κατ αντίθεσιν προς το βαρβάτος .

Ο αγενής είναι αυτός που δεν ανήκει σε κάποιο επιφανές γένος, και γι' αυτό δεν έχει τρόπους.

Αντιθέτως ο ευγενής είναι αυτός που ανήκει σε καλό γένος. Δεν έχουν σχέση με τα γένια και δεν τους λείπει και τίποτε από τ' αχαμνά τους.

Σπάδων

NE σπασμένος (Παρ.2) πβλ. Συγχ. ΦΡ μη μου τα σπάς.

Διάσημος σπάδων ο μάγειρος του Φαραώ, ο Πετεφρής.

Δεν είναι λοιπόν περίεργο που η Κα Πετερφρή ρίχτηκε στον Ιωσήφ, διότι και αυτή, ως γυναίκα, είχε τας ανάγκας της.

Βλ. Γέννηση 37.36

(36.) οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῖ τῷ σπάδωντι Φαραῶ, ἀρχιμαγεῖρω.

Πβλ. Και επώνυμο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ (1858-1913).

Νομικός, δημοσιογράφος, βασικός συντάκτης της εφημερίδας Ακρόπολις και συνεργάτης των Εστία, Εφημερίς, Άστυ, Εμπρός, Πατρίς, Αστραπή και των περιοδικών Εβδομάς, Παναθήναια, Νέον Πνεύμα, Ποικίλη Στοά κ.α. Ασχολήθηκε επίσης με τη λογοτεχνική μετάφραση, τη φιλολογική, δημοσιογραφική και βιβλιογραφική έρευνα, καθώς επίσης με τις εκδόσεις. Πέθανε στην Αθήνα.

Στη Θεσσαλονίκη υπάρχει , στη διασταύρωση της Ερμού και Βενιζέλου.... Λοξά και δεξιά μας προς τα πάνω, η οδός Σπανδωνή, οπού δολοφονήθηκε ο Γρηγόρης Λαμπράκης.

Ο ευνούχος δεν μπορεί να αφήσει απογόνους στους οποίους να κληροδοτηθεί το επώνυμο. Άρα το επώνυμο ήταν παρωνύμιο κάποιου που έμοιαζε με ευνούχο χωρίς φυσικά να είναι. Ίσως ήταν χονδρός ή σπανός ή υψίφωνος ή όλα μαζί.

θλιβίας

Από το αρχαίο ελληνικό ρήμα **θλίβω** που κυριολεκτικώς σημαίνει συν-θλίβω με παράγωγα τη θλίψη, την κατάθλιψη. Συνώνυμο **σπασμένος**. ΦΡ. **Μη μου τα σπας**, (το "τα" εννοεί τα αρχίδια, τους όρχεις). Δηλ. μην με ενοχλείς σε τέτοιο βαθμό όσο ο ευνουχισμός. Η φράση χρησιμοποιείται κατά κόρον και κατάντησε την λέξη σπαστικός να πάρει την έννοια "ο ενοχλητικός, αυτός που σου τα σπάει", ενώ επιστημονικά σημαίνει αυτόν που πάσχει από εγκεφαλική παράλυση δηλαδή διαταραχή του ελέγχου εκουσίων κινήσεων.

Πιστεύω το τι η φράση «**μη μου ζαλίζεις τα αρχίδια**» (ομόσημη με την «**μη μου τα σπας**») είναι παραφθορά της "**μου ζουλίζεις τα'αρχίδια** " μου τα ζουλάς.

ζαλίζω σημαίνει:

α. προκαλώ σε κάποιον ζάλη: *Θα ταξιδέψω με τρένο, γιατί το αυτοκίνητο με ζαλίζει. Με ζάλισε το κρασί. Ζαλίστηκε κι ακούμπησε στον τοίχο να μην πέσει.*

β. ταλαιπωρώ, κουράζω τη σκέψη κάποιου, ώστε να χάσει την πνευματική του διαύγεια: *Πάψε πια· μας ζάλισες με την πολυλογία σου. Δε θα σας ζαλίσω με πολλές λεπτομέρειες. Μη μου ζαλίζεις το κεφάλι. || Ζαλίστηκα· ασ κάνουμε ένα διάλειμμα.*

Οι όρχεις δεν ζαλίζονται αλλά ζουλίζονται, ζουλιούνται.

Θυμάμαι ένα «χαριτωμένο» αστείο που κάναμε στο σχολείο αδράχνοντας κάποιο συμμαθητή μας από τους ορχείς, τους ζουλούσαμε και τον προστάξαμε να σφυρίξει , πράγμα αδύνατο. Ο διυλιζόμενος δεν το έβρισκε καθόλου χαριτωμένο αστείο. Είναι ίσως κατάλοιπο βασανιστηρίων οπού ο βασανιζόμενος εκκαλείτο να αποκαλύψει (να σφυρίξει) κάποιο μυστικό. Και σήμερα το σφύριγμα σημαίνει κάποια εκμυστήρευση. Πχ. *Άμα το μάθεις σφύρα μου , σφύρα μου κλέφτικα.*

καστράτος

Είναι αυτοί δηλαδή που ευνουχίστηκαν με σίδηρο, το **κάνστρον** όπως αποκαλείτο.

Αυτοί οι ευνούχοι αποδοκιμάζονταν και τιμωρούνταν. Οι σπάδωνες και θλιβίαι απαλλάσσονταν και μπορούσαν να γίνουν ιερείς.^{324.166}

Castro, ευνουχίζω.

(α) Κατά τον Ισίδωρο από το castum αγνός, Άγιος, άχραντος, άμωμος.

(β) μάλλον από το αρχαίο ελληνικό ρήμα **στερώ**: από όπου το σύνθετο καταστερώ, καταστρώ, καστρώ.

στερόμαι, μόνο σε ενεστ. και παρατ., στερέομαι, έχω έλλειψη κάποιου πράγματος, στερούμαι, δεν έχω επάρκεια σε, Λατ. *carere*, με γεν., σε Ησίοδ., Ηρόδ., Αττ.· απόλ., υποφέρω απώλεια, σε Σοφ., Ξεν.

Σήμερα λέγεται στερούμαι. πβλ. Τον **ΚΑΣΤΡΑΤΟ**, τον ευνουχισμένο γάτο των γελοιογραφιών του Αρκά.

Καστράτος ονομαζόταν κατά το παρελθόν ο άνδρας ερμηνευτής της εκκλησιαστικής μουσικής και της όπερας, ο οποίος είχε υποστεί ευνουχισμό κατά την παιδική ηλικία, ώστε η φωνή του να διατηρήσει την ικανότητα να αποδίδει πολύ υψηλές νότες. Ως όρος προέρχεται από το λατινικό **castratus** που σημαίνει τον ευνουχισμένο - πάντως στην εποχή τους αποκαλούνταν συνήθως με τον αφηρημένο ευφημισμό **musicus**, δηλαδή μουσικός.

<http://el.wikipedia.org/wiki>

Εκτομίας

Από το εκ+τεμνω = αποκόπτω τους όρχεις

μουνούχος

Από το ευνούχος με επίδραση από το μουνί, αφού ο ευνούχος ήταν φύλακας των αιδοίων και επομένως της πίστης του χαρεμιού στον αυθέντη.

μπουρμάς

Τουρκικά *burma*, εστραμμένος, αυτός που έχει ευνουχίσει με **συστροφή**, με στρίψιμο των όρχεων, μέθοδο που εφαρμόζεται στους χοίρους (Παρ.3). Και κατ'επέκταση ο ευνουχισμένος χοίρος.

Στριφτάρης ο ευνουχιστής χοίρων. Απαντάται ως επώνυμο στην Ήπειρο, Στερεά και Θεσσαλία. Πχ. Σπυρ. Στριφτάρης βουλευτής ΚΚΕ^{468.389}

Ομως και **μπουρμάς** είναι ο αρνησιθσκος, αυτός που μετεστράφη, που άλλαξε την πίστη του ή που του άλλαξαν την πίστη.

πβλ.

στριμμένος

Ο κακός χαρακτήρας των ευνούχων, που οφείλεται σε σύνδρομα αποστέρησης της ερωτικής απόλαυσης, δημιούργησε το επίθετο **στριμμένος** και το επώνυμο **Στριμμένος**.

Σήμερα το επίθετο προσάπτεται δίνεται και σε μη ευνούχους (βαρβάτους) και ακόμα και σε γυναίκες (!) γιατί η σημασία του έχει ξεχασθεί. Πχ. «η πεθερά μου είναι πολύ στριμμένη».

Το "τα" στη φραση "μη μου τα στριβεις" αναφέρεται στα λόγια και σημαίνει: μην μου στρέφεις αλλού τα λόγια σου, δηλ. εκτρέπεις συζήτηση. Δεν σχετίζεται με τους όρχεις, όπως οι άλλες ανάλογες "μη μου τα πρήζεις", "δεν μας τα κλάνεις",

σύκινος

Από το σῦκον συμβολο των ορχεων^{1148.143}

Πβλ. Αχανής (Διον. Σαββόπουλου)
Κοίτα γέρασα και γέρνω
Τρεις φορές τα καταφέρνω
Πρώτα σου φυτεύω αράδα
Μια χόντρη καταβολάδα
Χορός
Κι από κοντά φυτεύουμε
Βαριά μεγάλα σύκα
Γύρο τριγύρω ελαιόδεντρα
Μη λείψει το λαδάκι

χαντούμης

Τουρκικά Ευνούχος (hadim) Παρ1
Επιζεί σε [παροιμίες](#) και σε επώνυμα.

Αναφορές

Ισότης των φύλων στη Λυδία

Ο Αθηναίος στους «Δειπνοσοφιστές» του 12.11 αναφέρει

Ἄδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον γυναϊκας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνούχων.

Λένε ὅτι ὁ Ἀδραμύτης, βασιλιάς των λυδίων πρῶτος ευνούχισε γυναίκες και τις χρησιμοποίησε ἀντὶ ἀνδρῶν ευνούχων.

Το ασθενές φύλο γίνεται ἔτσι ασθενέστερο!

Βέβαια οὔτε ὁ τρόπος του ευνουχισμοῦ περιγράφεται οὔτε ἀν υπήρχε διάφορα στα ημερομίσθια των γυναικῶν που να ἐξηγεί την ἐπιλογή.

Οι ευνουχισμοί στο Βυζάντιο

Μια ἀπὸ τις πολυδοκιμασμένες μεθόδους γιὰ ὀριστικό παραμερισμό, γιὰ ἀχρήστευση καὶ στιγματισμό ἐχθρῶν, ἀντιπάλων, ἀντιφρονούντων και κυρίως νεαρῶν διεκδικητῶν ἢ κληρονόμων του θρόνου ἦταν ὁ εὐνουχισμός. Ὁ Μιχαήλ Β ὁ Τραυλός ευνούχισε τὰ παιδιὰ τοῦ Δέοντος Ε' γιὰ να μὴν ὑπάρχουν ἀπόγονοι τῆς δυναστείας καὶ ἐπίδοξοι διάδοχοι. Μετὰ τον θάνατο τοῦ Δέοντος ΣΤ' τοῦ Σοφοῦ ἐπιχειρεῖται ἀπὸ τὴν ἀντιβασιλεία εὐνουχισμός του διαδόχου - ἡλικίας τότε ἑπτὰ χρόνων - τοῦ κατοπινοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογέννητου. Ὁ ἴδιος ὁ Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος, μόλις ἀνέβηκε σὸ θρόνο, εὐνούχισε τοὺς γιούς των ἐχθρῶν του. Ἀναρίθμητα τὰ περιστατικά βίαιου εὐνουχισμοῦ γιὰ πολιτικούς λόγους.

Ωστόσο, δέν ήταν όλοι οί εύνούχοι θύματα έκδικητικῶν πράξεων ή έσωδυναστικῶν ανταγωνισμῶν. Γίνονταν εύνουχισμοί καί γιά διασφάλιση ιερατικής σταδιοδρομίας. Ἀπαράλλαχτα όπως στούς νεότερους χρόνους οί προσχεδιασμένες στρεβλώσεις μελῶν σέ βρέφη πού προορίζονταν από τούς γονεῖς γιά τό προσοδοφόρο ἐπάγγελμα τού ἐπαίτη. ^{154.290}

Δεήσεις

Ἵπὲρ εύνούχων ὀσίως πορευομένων δεηθῶμεν· ὑπὲρ τῶν ἐν ἐγκρατεία καὶ εὐλαβείᾳ δεηθῶμεν²⁾· ὑπὲρ τῶν καρποφούντων ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ ποιούντων τοῖς πένησι τὰς

H. A. Daniel - Codex liturgicus ecclesiae universae in epitomen redactus: Ecclesiae orientalis σ. 57 [65]

ἐξήγησε κατὰ τοῦ εὐαγγελίου (Ματθ. εἴ', 12) τὸ « Εἰσὶν » εύνούχοι, οἵτινες εύνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ».

Κιζιάράγας

Ἀρχιευνούχος, ἦταν ο ἀνώτερος πάντων.

ὁ Κχιζιάρ-άγας ἦταν το ἐπισημότερο των του Σεραγίου πρόσωπον, καί πολλοί των εἰδεχθῶν τούτων ἄμαύρων ἐκτομίων ἴσχυσαν ὑπὲρ τούς Βεζίρας .

Ἐχει δέ τοσαύτην ἀπεριόριστον δύναμιν ἐντὸς του Σεραγίου, ὥστε καί αὐτός ὁ Σουλτάνος, ὡσάκις ἠθέλε ἄνα ἄτον ἐξορίσει, ἐκαιροφυλάκει πάντοτε ἄνα ἄτό διατάξει, σταν ὁ μαύρος οὗτος ἄτον συνώδευεν εἰς τὰς ἐπίσημους προελεύσεις, καί διὰ τούτο κατόπιν αὐτοῦ ἠκολούθει πάντοτε κατ' ἔθος καί ἵππος ἢ ἠμίονος φορτηγός, νωτοφορῶν τὴν ἀποσκευὴν του. Ἐρχεται δέ, κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν, εὐθύς μετὰ τὸν Σεῖχ-οὐλ-ἰσλάμην.

9143.40 [63]

Από τον κακό χαρακτήρα και την μοχθηρότητα όλων των ευνούχων σε συνδυασμό με την διοικητική και πολιτική ισχύ του κιάλαρα, εύκολα συνάγεται ότι ο ἦταν αυταρχικός, δύστροπος και κακός.

Καπού-άγας, ἦταν ο ἀρχηγός των λευκῶν ευνούχων, εχων ὑπό τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τὸν του Παλατιοῦ Ἐπαρχον (Σαράι-άγαση)

Ετυμολογία του «κιζλάραγα»:

Κιζλάραγας από την γενική πληθυντικού του τούρκικου ουσιαστικού **kiz**: κορίτσι > **kizlar** των κοριτσιών και του **aga** :

1. άρχοντας, κύριος.
 2. τοπικός μεγαλογαιοκτήμονας , Αγάς.
 3. Αντί του κυρ (χρησιμοποιείται για την προσφώνηση ενός αναλφάβητου).
 4. μεγαλύτερος αδελφός.
 5. Ιστ. **υπεύθυνος, επικεφαλής** (ενός οργανισμού, ή υπηρεσίας). Η περίπτωση μας.
- Επομένως η σύνθετη λέξη **κιζλάραγας** σημαίνει τον υπεύθυνο των κοριτσιών, δηλαδή του χαρεμιού.

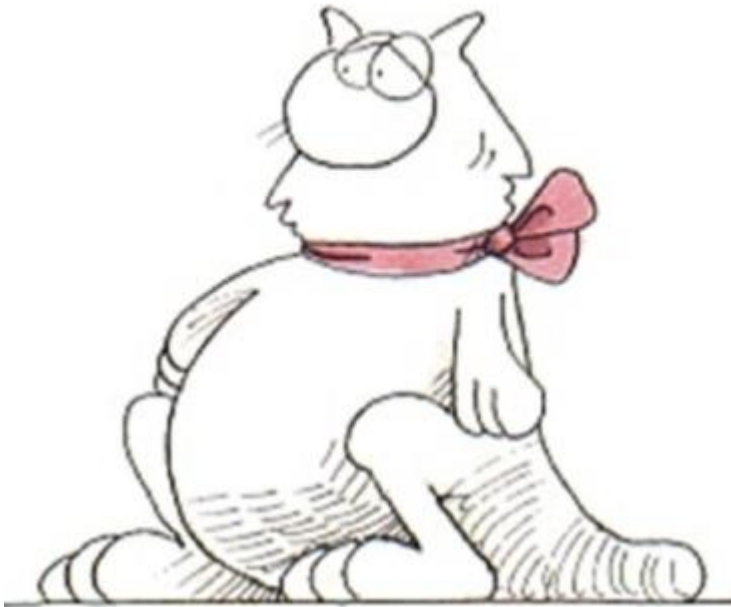
Φράσεις

Σήμερα λέμε την φράση «δεν θέλω **κιζλάραγα** πάνω στο κεφάλι μου» πβλ. Με την άλλη σχετική φράση «*μου κάνει το Γκιουλέκα*»
Αλλά και «*Μας κάνει τον καμπόσο*» , «*Μας κάνει τον ντερβέναγα*³».

³ Η λέξη Δερβέναγας ή ντερβέναγας ή ντερβενάγας είναι τουρκική λέξη σύνθετη εκ των περσικού "ντερμπέντ" (= δίοδος, πέρασμα) και "Αγάς" (= αρχηγός - τοπάρχης) που σημαίνει τον επιτετραμένο αρχηγό φρουράς διάβασης ή περάσματος (Δερβένι). Έτσι η λέξη λόγω των καταχρήσεων που συνέβαιναν τότε προσέλαβε σιγά - σιγά τη σημασία του αυθαίρετου και μ' αυτή συνεχίζεται σήμερα να χρησιμοποιείται στις δημόδιες εκφράσεις του ελληνικού λαού π.χ. Δερβέναγας το παίζεις;, ή "Εδώ τι νομίζεις πως είσαι, δερβέναγας;". Ομοίως Γενικός Δερβέναγας είναι δημόδης έκφραση με χαρακτήρα θαυμασμού που συνηθέστερα λέγεται ειρωνικά για άτομο που αξιώνει ή ασκεί, ή φαντάζεται πως ασκεί γενική ανώτατη και ανεξέλεκτη διεύθυνση ή διοίκηση. Πβλ. Και το ντερμπεντερης της αργκό. Βλ. τραγουδι Περαιώτη ντερμπεντερη διεδεδρο στο χερι κιάσσο στη μπουνιά.

Εικόνες

1: Ο Καστράτο του Αρκά

30/8/2013 9:11 πμ

2: Καστράτι παιδικής εκκλησιαστικής καθολικής χωρωδίας

3 : Ο ρωμαίος ευνούχος Ποθεινός

Ο ρωμαίος ευνούχος Ποθεινός (Pothinus) κατάφερε να μετατραπεί σε έναν από τους πλέον ισχυρούς άντρες του Αιγύπτου κατά τον 1ο αιώνα π.Χ. Αυτός ήταν που θα έστρεφε τον φαραώ Πτολεμαίο ΙΓ' ενάντια στην αδερφή του και κατόπιν γυναίκα του, Κλεοπάτρα. Όταν ο Πομπήιος ο Μέγας ηττήθηκε από τον Καίσαρα και κατέφυγε στην Αίγυπτο, ήταν και πάλι ο Ποθεινός που θα ωθούσε στον αποκεφαλισμό του! Κι όταν ο ίδιος ο πανίσχυρος Καίσαρας επισκέφτηκε την Αίγυπτο, ο Ποθεινός θα τον χλεύαζε δημόσια, χωρίς καμία συνέπεια. Εξαιτίας βέβαια της δύναμης και της ατιμωρησίας που απολάμβανε, ο ευνούχος θα το έτρωγε το κεφάλι του: όταν συνωμότησε για να δολοφονηθεί ο Καίσαρας, ο Καίσαρας θα τον προλάβαινε: ο Ποθεινός θα εκτελούνταν και η Κλεοπάτρα θα έχανε τον θρόνο της.

Επώνυμα

Χαντούμης

Υπαρκτό ως επώνυμο. Προφανώς δεν αφορά καποιον ευνουχο, αλλά καποιον χωρις γενεια και χοντρο. Είναι δηλαδη παρατσούκλι.

Γάλλος

Σημαίνει τον «αποτετημημένον τα αιδοΐα», τον εκτομία δηλαδή τον ευνούχο.^{154.229}

Σπανδωνής

Από το [σπάδων](#). Παρωνυμιο όπως και το Χαντούμης.

Τεχνη , Ποίηση

Πεντε ποντικοι **βαρβάτοι**
Μου χαλάσαν το κρεβάτι
Κι αλοι τρεις **μουνουχισμένοι**
Μου το σιάχναν οι καημένοι. ²⁰⁸⁶

Αναφορές

1: Δεν είχαν το θεό τους

Ο λαός όταν έμαθε τη νίκη του Αννίβα στις Κάννες, είχε ορμήσει στην Αγορά ουρλιάζοντας: «σε ποιον θεό πρέπει να προσπέσουμε για να σωθεί η Ρώμη;». Προφανώς, μόνο στις στιγμές του κινδύνου οι Ρωμαίοι θυμόντουσαν πως υπάρχει και θεός, μόνο που είχαν ξεχάσει ποιος ήταν ο καλός και ποιος ήταν ο κακός ανάμεσα σε τόσους που κατοικούσαν στον Όλυμπο τους. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν παράξενη, γιατί αποφάσισε να εμπιστευτεί τη σωτηρία της πόλης όχι σ' έναν Ρωμαίο θεό, αλλά σε μια Ελληνίδα θεά, την Κυβέλη, και πρόσταξε να μεταφερθεί το άγαλμα της από το Πεσσίνο της Μικράς Ασίας στη Ρώμη. Ο Άτταλος, ο βασιλιάς της Περγάμου, συγκατατέθηκε στη μεταφορά. Κι έτσι η Magna Mater, όπως επονομάστηκε, έφτασε μια ωραία μέρα στην Όστρια, όπου την περίμενε ο Σκιπίωνας επικεφαλής μιας επιτροπής από ευγενείς κυρίες. Στη Ρώμη κυκλοφόρησε η φήμη πως το πλοίο που είχε δέσει στις όχθες του Τίβερη, είχε λυθεί και είχε ρυμουλκηθεί ως το κέντρο της πόλης με τη δύναμη της αγνότητας της ιέρειας Βιργινίας Κλαυδίας. Και όλοι, είτε το πίστευαν είτε όχι, κάψανε λιβάνι στο πέρασμα της θεάς που οι ευγενείς κυρίες μεταφέρανε στον ναό της Νίκης. Η Σύγκλητος σκανδαλίστηκε και έμεινε έκπληκτη όταν έμαθε πως τη Μεγάλη Μητέρα έπρεπε να την υπηρετούν ιερείς **αυτοευνουχισμένοι**. Στη Ρώμη δεν υπήρχαν, και γι' αυτό βρήκαν μερικούς μεταξύ των αιχμαλώτων πολέμου και τους έκαναν ιερείς για την περίπτωση (τους ΑΝΑΓΚΑΣΑΝ δηλαδή να **αυτό-ευνουχισθούν**). ^{2035.203}

2: Μύθος του Αισώπου : Ευνούχος και ιερεύς

Εύνουχος προσήλθε ιερεΐ, θυσίαν υπέρ αυτοῦ ποιῆσαι παρακαλῶν εἰς τό γενέσθαι παίδων πατέρα.

Ὁ δέ Ιερεύς ἔφη· «Ὅτε μεν προς την θυσίαν ἀπίδω, πατέρα σε γενέσθαι παίδων παρακαλώ- ὅτε δέ την σὴν ὄψιν ἴδω, οὐδ' ἀνήρ φαίνη».

Κάποιος ευνούχος πήγε στον ιερέα για να κάνει θυσία (στους θεούς) για λογαριασμό του, προκειμένου να γίνει πατέρας. Κι ο ιερέας είπε: «Όταν προσβλέπω στη θυσία, παρακαλώ να γίνεις πατέρας. Όταν όμως κοιτάζω την όψη σου, ουτε καν ανδρας μου φαίνεσαι». ^{2110..57}

3: Ονομασίες ευνουχισμένων ζώων

Άλογο αντί του κέλης ή επιβήτωρ κέλης : Βαρβάτο άλογο, ίππος

Μπουρμάς το ευνουχισμένο γουρούνι

Κάπων ή **καπόνι** ο ευνουχισμένος κόκορας

Βόδι ο ευνουχισμένος ταύρος.

,

Βιβλιογραφία

154

Τίτλος: ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ
Συγγραφέας: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Εκδότης:
Έτος:1987

324

Τίτλος: ΒΥΖΑΝΤΙΟ -ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΙΜΩΡΙΕΣ ΤΟΥΣ
Συγγραφέας: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΟΥΡΑΣ
Εκδότης:ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ
Έτος:2003

2035

Τίτλος: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ
Συγγραφέας: ΙΝΤΡΟ ΜΟΝΤΑΝΕΛΛΙ
Εκδότης:ΘΕΜΕΛΙΟ
Έτος:2008

2086

Τίτλος: ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
Εκδότης:ΖΗΤΡΟΣ
Έτος:1836

2110

Συγγραφέας: ΑΙΣΩΠΟΣ- ΣΧΟΛΙΑ Γ. ΡΗΓΑΤΟΣ
Τίτλος: ΑΙΣΩΠΟΥ ΙΑΤΡΟΛΟΓΟΥΝΤΕΣ ΜΥΘΟΙ
Εκδότης:ΠΑΤΑΚΗΣ
Έτος:1998

9143

Συγγραφέας: ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
Τίτλος: Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ Ή Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟ-
ΡΙΚΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΩΝΥΜΟΥ ΤΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ
ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΑΧΡΙ ΚΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Άρθρα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ - Οι Ευνούχοι στο Βυζάντιο -Το παράδειγμα του Ιωάννη Ορ-
φανοτρόφου

Περιοδικό ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΕΥΧΟΣ 132 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Σύνδεσμοι

[ΟΙ ΕΥΝΟΥΧΟΙ ΠΟΥ ΕΜΕΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ](http://newsbeast.gr) (newsbeast.gr)

Αρη Στουγιαννίδη

[Ανάγκη και κόψιμο](#)

[Τέμνω και κόπτω](#)

[Όρχεις](#)

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2015 by Aris Stougiannidis eb53